

EUROOPA LENNUNDUSOHUTUSAMETI

ARVAMUS nr 04/2007

komisjoni määruse kohta, millega muudetakse komisjoni määrust (EÜ) nr 1702/2003, millega nähakse ette õhusõidukite ja nendega seotud toodete, osade ja seadmete lennukõlblikkuse ja keskkonnaohutuse sertifitseerimise ning projekteerimis- ja tootjaorganisatsioonide sertifitseerimise rakenduseeskirjad,

JA

komisjoni määruse kohta, millega muudetakse komisjoni määrust (EÜ) nr 2042/2003 õhusõidukite ja lennundustoodete ning nende osade ja seadmete jätkuva lennukõlblikkuse ning sellega tegelevate organisatsioonide ja isikute sertifitseerimise kohta

*Lennuluba:
jätkuvat lennukõlblikkust tagavate organisatsioonide õigused*

I. Üldosa

1. Käesoleva arvamuse eesmärk on teha komisjonile ettepanek muuta komisjoni määrusi (EÜ) nr 1702/2003¹ ja nr 2042/2003². Nende määruste muutmise põhjused on esitatud allpool.
2. Käesolev arvamus on vastu võetud ameti haldusnõukogu kehtestatud korra³ kohaselt kooskõlas määruse (EÜ) nr 1592/2002⁴ artikli 14 sätetega.

II. Konsulteerimine

3. Arvamuse kavand komisjoni määruste kohta, millega muudetakse komisjoni määrust (EÜ) nr 1702/2003 ja komisjoni määrust (EÜ) nr 2042/2003 (muudatusettepaneku teade NPA-2007-06), avaldati ameti koduleheküljel 22. juunil 2007. aastal.
4. Kommentaaride esitamise lõpptähtpäevaks 28. septembriks 2007 oli ametile laekunud 13 riiklikult lennuametilt, kutseorganisatsioonilt ja eraettevõttelt kokku 62 kommentaari.
5. Kõik laekunud kommentaarid võeti arvesse ja need koondati kommentaaride vastusdokumendi, mis avaldati ameti koduleheküljel 5. oktoobril 2007. Ajendatuna mitmest kommentaarist on esitatud muudatusettepanekuid muudetud ning see kajastub ka kommentaaride vastusdokumendis.
6. Kommentaare esitati asjaolu kohta, et lennubade väljaandmise õigus oli ette nähtud üksnes jätkuvat lennukõlblikkust tagavatele organisatsioonidele, ent mitte sertifitseeritud hooldusorganisatsioonidele. Amet leidis siiski, et sertifitseeritud hooldusorganisatsioonide puhul ei ole lennuloa väljaandmise õigus asjakohane, kuna oma sertifikaadi tingimuste piires ei ole neil lihtne õhusõiduki konfiguratsiooni kindlaks määrata. On tõsi, et sertifitseeritud hooldusorganisatsioon suudab hankida teatud õhusõiduki lennukõlblikkuse olukorra ja konfiguratsiooni kindlaksmääramiseks vajalikku teavet kolmandatelt isikutelt. Õhusõidukite lennukõlblikkuse olukorra ja konfiguratsiooni haldamine ei ole aga hooldusorganisatsioonide põhiülesanne ning seepärast tuleb neil alati tugineda teiste esitatud teabele. Kuna lennukõlblikkuse olukorra ja konfiguratsiooni kindlaksmääramisel ei piisa alati omadest vahenditest, on hooldusorganisatsioonidel keeruline täita lennubade väljaandmise õigusega kaasnevat kohustusi. Veelgi enam, hooldusorganisatsiooni töötajatel ei pruugi tingimata olla teatud õhusõiduki üldise lennukõlblikkuse olukorra ja konfiguratsiooni kindlaksmääramiseks vajalikke eriteadmisi.

¹ Komisjoni 24. septembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 1702/2003, millega nähakse ette õhusõidukite ja nendega seotud toodete, osade ja seadmete lennukõlblikkuse ja keskkonnaohutuse sertifitseerimise ning projekteerimis- ja tootjaorganisatsioonide sertifitseerimise rakenduseeskirjad (ELT L 243, 27.9.2003, lk 6). Määrust on viimati muudetud komisjoni 30. märtsi 2007. aasta määrusega (EÜ) nr 375/2007 (ELT L 94, 4.4.2007, lk 3).

² Komisjoni 20. novembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 2042/2003 õhusõidukite ja lennundustoodete ning nende osade ja seadmete jätkuva lennukõlblikkuse ning sellega tegelevate organisatsioonide ja isikute sertifitseerimise kohta (ELT L 315, 28.11.2003, lk 1). Määrust on viimati muudetud komisjoni 30. märtsi 2007. aasta määrusega (EÜ) nr 376/2007 (ELT L 94, 4.4.2007, lk 18).

³ Haldusnõukogu otsus arvamuste, sertifikaatide, spetsifikatsioonide ja juhendmaterjali väljastamisel ameti poolt rakendatava korra kohta. EASA MB/7/03, 27.06.2003 (eeskirjade koostamise kord).

⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1592/2002, mis käsitleb tsiviillennunduse valdkonna ühiseeskirju ning Euroopa Lennundusohutusameti loomist (EÜT L 240, 7.9.2002, lk 1). Määrust on viimati muudetud komisjoni 24. septembri 2003. aasta määrusega (EÜ) nr 1701/2003 (ELT L 243, 27.9.2003, lk 5).

7. Mitu kommentaariesitajat osutas vajadusele piirata lennuloa väljaandmise õigust sarnaselt lennukõlblikkuse kontrolli sertifikaadi väljastamise õiguse piiramisega. Nende kommentaaride põhjal otsustas amet lennuloa väljaandmise õiguse selgelt siduda lennukõlblikkuse kontrolli sertifikaadi väljaandmise õigusega. Amet leiab, et lennuloa väljaandmiseks peab organisatsioon suutma määrata kindlaks asjaomase õhusõiduki lennukõlblikkuse olukorra ja konfiguratsiooni, mis ongi lennukõlblikkuse kontrolli sertifikaadi väljaandmise õiguse eesmärk. Mõlema õiguse suhtes peaksid kehtima ühesugused piirangud ja seepärast otsustas amet need kaks õigust siduda.

8. 5. detsembriks 2007 laekus kommentaaride vastusdokumendile kuuest allikast kümme märkust. Mõni neist oli seotud nõuete täitmise vastuvõetavate viiside ja juhendmaterjaliga, mis ei kuulu käesoleva arvamuse käsitusallas. Ülejäänud märkusi kirjeldatakse allpool.

Üks kommentaariesitaja palus ametil veel kord kaaluda personalinõudeid nende isikute osas, kellel on õigus jätkuvat lennukõlblikkust tagava organisatsiooni nimel lennulusid välja anda. Tema ettepanek on lubada lennulusid välja anda jätkuvat lennukõlblikkust tagava organisatsiooni tavatöötajatel. Amet leiab siiski, et sertifitseeritud organisatsiooni nimel lennuloa allkirjastamise kohustuse nõuetekohane täitmine nõuab antud isikult asjakohast tööstaaži ja ametivolitusi organisatsioonis. Ta võib olla sunnitud tuginema organisatsiooni teiste töötajate väidetele, kuid tema ametikoht peab tal võimaldama teiste tööd kontrollida. Ameti arvamuse kohaselt on tavatöötajatele esitatavaid nõudeid ületava lisakvalifikatsiooni nõue selliste töötajate puhul põhjendatud. Amet leiab, et lennukõlblikkuse kontrolliga tegelevate töötajate kvalifikatsioon on sobilik ka lennuluside väljaandmise kohustuse täitmisel.

Teise kommentaariesitaja sõnul ei ole endiselt selge, mis juhtub siis, kui õhusõiduk on kantud ühe riigi registrisse ja jätkuvat lennukõlblikkust tagav organisatsioon asub teises riigis. Ameti arvamuse kohaselt on see piisavalt selge. Lennuloa väljaandmise kord tuleb kokku leppida asutusega, kes väljastab jätkuvat lennukõlblikkust tagava organisatsiooni sertifikaadi. Juhul kui jätkuvat lennukõlblikkust tagav organisatsioon annab välja lennuloa õhusõidukile, mis on kantud mõne teise liikmesriigi registrisse, esitab ta lennuloa koopia kõnealuse riigi asutusele.

Veel üks kommentaariesitaja selgitas lähemalt oma kommentaari, mille kohaselt sertifitseeritud projekterimisorganisatsioonil võiks olla õigus anda välja lennulusid nendele õhusõidukitele, mille lennutingimused ta on kinnitanud, tingimusel et ta kontrollib õhusõiduki konfiguratsiooni ja tõendab selle vastavust nõuetele. Selle lisaselgituse põhjal otsustas amet kommentaari vastu võtta ning punkti 21A.263 alapunkti c lõiget 7 muudetakse vastavalt sellele.

9. Pärast seda, kui amet on kavandatava meetme kvaliteeti lõplikult kontrollinud, muudetakse jätkuvat lennukõlblikkust tagava organisatsiooni õigusi käsitleva punkti M.A.711 alapunkti b lõike 3 sõnastus loogilisemaks ja järjepidevaks võrreldava sättega tootjaorganisatsiooni sertifikaadi omanike kohta.

III. Ameti arvamuse sisu

10. Komisjoni määrused, mille aluseks olid vastavalt eeskirjade koostamise dokumendile 21.023 ameti poolt esitatud lennulusid käsitlevad ettepanekud, võeti vastu 30. märtsil 2007 ja avaldati 4. aprillil 2007. Ameti ettepaneku arutamise käigus otsustati jätta välja jätkuvat lennukõlblikkust tagavate organisatsioonide kavandatav õigus anda välja lennulusid, et põhjalikumalt uurida sellise sammu kogumõju. Sellest tulenevalt ei hõlmatud kõnealust

õigust õigusloomeprotsessi tulemusel avaldatud komisjoni määrustesse (EÜ) nr 375/2007 ja nr 376/2007. Seepärast pidi amet alustama selle konkreetse küsimuse osas uue eeskirjade koostamise menetluse.

11. Jätkuvat lennukõlblikkust tagava organisatsiooni põhiõigus on anda välja lennuluba pärast seda, kui asjakohane asutus või sertifitseeritud organisatsioon on kinnitanud lennutingimused. Lisaks sellele nähakse ette ka õigus kinnitada lennutingimused, kuid see piirdub juhtudega, mil selline kinnitamine ei ole seotud projekti ohutusega. Niisuguseks juhuks võivad olla lennud, mis on vajalikud ameti poolt eelnevalt heakskiidetud standardprojektile jätkuva vastavuse tõendamiseks, et õhusõidukile antaks lennukõlblikkuse sertifikaat või seda pikendataks.

Köln, xx. detsember 2007

Tegevdirektor
P. GOUDOU